

PB 2014/73 - Sign. - Ontvankelijkheid (ABRvS 19 maart 2014, zaaknummer 201305363/1/A2)

PB 2014/73

Gegevens

Publicatie

PB 2014/73

Jaargang

2014

In haar uitspraak van 17 mei 2013 heeft de rechtbank het beroep tegen het besluit van de Belastingdienst/Toeslagen van 9 januari 2012 niet-ontvankelijk verklaard wegens overschrijding van de voor het indienen van het beroepschrift geldende termijn. Appellant betoogt dat hij tijdig beroep heeft ingesteld. Hij voert daartoe aan dat hij het besluit van 9 januari 2012 pas op 1 maart 2012 heeft ontvangen. Vervolgens is binnen de beroepstermijn van zes weken beroep ingesteld. De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat de Belastingdienst/Toeslagen aannemelijk heeft gemaakt dat het besluit op 9 januari 2012 aan hem is verzonden. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, geldt als uitgangspunt dat, in het geval van niet aangetekende verzending van een besluit of een ander rechtens van belang zijnd document, het bestuursorgaan aannemelijk dient te maken dat het desbetreffende stuk is verzonden. De omstandigheid dat per post verzonden stukken in de regel op het daarop vermelde adres van de geadresseerde worden bezorgd, rechtvaardigt het vermoeden van ontvangst van het besluit of een ander relevant document op dat adres. Dit brengt mee dat het bestuursorgaan in eerste instantie kan volstaan met het aannemelijk maken van verzending naar het juiste adres. Vaststaat dat het besluit van 9 januari 2012 niet aangetekend is verzonden. Uit de ter zitting gegeven toelichting blijkt dat volgens vaste werkwijze een brief door de behandelend ambtenaar digitaal wordt opgeslagen in het zogeheten Eldoc-systeem. Vervolgens wordt de brief geprint, ondertekend, in een enveloppe gestopt en in het postvak voor uitgaande post gedeponneerd. Daar wordt deze opgehaald door een medewerker van de Belastingdienst/CFD. In de postkamer wordt de post gesorteerd en aangeleverd aan PostNL. Hiervan wordt geen registratie bijgehouden. De Belastingdienst/Toeslagen heeft in dit geval in beroep weliswaar een uitdraai uit het Eldoc-systeem overgelegd waaruit kan worden afgeleid dat op 9 januari 2012 een brief aan de gemachtigde met het besluit op bezwaar is aangemaakt maar geen printafdrukken overgelegd uit een postregistratiesysteem of een verzendadministratie, noch enig ander stuk waarmee hij de verzending van de brief van 9 januari 2012 aannemelijk heeft gemaakt. Het moet er dan ook voor worden gehouden dat appellant het besluit eerst op of rond 1 maart 2012 heeft ontvangen en vervolgens tijdig beroep heeft ingesteld.

Noot van de redacteur (RBo)

De hoogste bestuursrechters hanteren alle als uitgangspunt dat, in het geval van niet aangetekende verzending van een besluit, het bestuursorgaan aannemelijk dient te maken dat het desbetreffende stuk is verzonden. Het bestuursorgaan kan in eerste instantie volstaan met het aannemelijk maken dat het besluit naar het juiste adres (op de gestelde datum) is verzonden. De vraag is wanneer aan de eis van ‘aannemelijkheid’ is voldaan. In dit geval was de regel en de praktijk dat van alle

verzonden brieven een registratie werd bijgehouden. Hetgeen overigens bij meerdere bestuursorganen de vaste praktijk is. Voor die ‘aannemelijkheid’ is dan vereist dat het bestuursorgaan een overzicht kan tonen van het postregistratiesysteem of de verzendadministratie waaruit blijkt dat de brief ook daadwerkelijk is verzonden op die betreffende datum. Met het verzendstempel van de betreffende juridische afdeling, is enkel aannemelijk gemaakt dat de brief de behandelende juridische afdeling heeft verlaten. Met het stempel is echter niet aannemelijk gemaakt dat de brief daadwerkelijk via het centraal afhaalpunt en de postkamer het kantoor van de Belastingdienst heeft verlaten (zie ook ABRvS 18 augustus 2010, zaaknummer 201000189/1/H3). Wat betreft de bewijslast van de verzending en de ontvangst van een besluit, geldt dat het bestuursorgaan eerst moeten aantonen dat het besluit is verzonden en is ontvangen. Indien het bestuursorgaan slaagt in de bewijslast van die verzending, wordt de bewijslast van de ontvangst voor hem gemitigeerd doordat van de geadresseerde dan wordt verlangd dat hij de ontvangst “op een niet ongeloofwaardige wijze ontkent”. Zie in dat kader de lezenswaardige annotatie van mr. Keinemans bij de uitspraak van de Afdeling van 17 augustus 2011, [«JB» 2011/211](#). Duidelijk is dat die eis een stevige drempel opwerpt.